

ZIN OM ER NU EEN EIND AAN TE MAKEN

**(UNE ENVIE DE TUER SUR LE BOUT DE LA
LANGUE)**

Jongerentoneel

door

XAVIER DURRINGER

vertaling

Regina Sengers-Bon

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZIN OM ER NU EEN EIND AAN TE MAKEN - UNE ENVIE DE TUER SUR LE BOUT DE LA LANGUE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **XAVIER DURRINGER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ROEL

VIC (50 jaar)

BABY-BOY

ROOS

LUCIE

JAN

Het is nacht, op een strandje, pleintje, of een parkeerterrein, in de buurt van een discotheek. Dreunende muziek op de achtergrond.

Roel: 't Is weer hetzelfde gedonder!

Vic: Ze willen 't nou eenmaal niet. Punt uit. We kunnen ze moeilijk dwingen ons d'r in te laten!

Roel: Strontziek word ik ervan, we worden weer 'ns als honden behandeld en waarom? Weet jij waarom?

Vic: O ja, dat weet ik maar al te best.

Roel: Deze keer is er anders geen enkele reden voor.

Vic: Drank Roel, je lust er maar al te graag eentje!

Roel: Alsof ik de enige ben! D'r zijn d'r zat zoals ik! En waar verdient dat stelletje waardeloze figuren anders hun brood mee, ze vullen hun zakken zeker met de winst op spawater!

Vic: Ze hebben jou gewoon niet nodig.

Roel: Jou ook niet!

Vic: Klopt.

Roel: Waarom dan?

Vic: Jij hebt een kwaaië dronk, da's alles en da's nou net 't verschil.

Roel: Maar jij weet drommels goed dat ik nooit wijn zit te zuipen.

Vic: Inderdaad, ik weet dat jij alleen sterke drank zuipt! En als je dan stomdronken bent, dan doe je een beetje vreemd, je kijkt niet meer helemaal recht en je loopt niet meer helemaal recht.

Roel: Overdrijf niet zo, dat is ooit één keer gebeurd, wat is dat nou helemaal, één keer dat ik een vent z'n neus heb gebroken. Nou, nou, een neus, wat is dat nou heel. Niks toch. We gaan niet overdrijven, hè, voor één drankneus, d'r zijn wel ergere dingen, zeg nou zelf!

Vic: Oké, oké, maar 't was toevallig wel de baas, Roel, en van de baas van een nachtclub moet je nou eenmaal afblijven. Vooral als 't er eentje is die nogal geducht is en hij liep daarna een maand lang met een grote pleister op z'n gok en flink veel camouflagecrème onder z'n ogen, dat komt niet zo sterk over en dan heb je ook nog z'n vrouw voor hoer uitgescholden en dat hoort ook niet als je ergens te gast bent. Zelfs als 't waar is dat ze een hoer is, dan mag je dat nog niet zeggen.

Roel: Daar zitten we dan te wachten, met onze bek vol tanden, we denken van alles, maar we zeggen 't niet. Zal ik jou eens wat vertellen? Ze komen m'n strot uit, die gasten, met al dat gesodemierter, hij hoeft er niet op te rekenen dat ik ooit sorry tegen 'm zal zeggen, eerder lik m'n reet! Met z'n vuile stinktent! 't Is toevallig de enige tent waar lekkere wijffies zijn te versieren, want ik

zweer je dat ik anders wel naar een andere tent ging, trouwens, ik denk er serieus over om 'm te smeren.

Vic: Ga je gang.

Roel: Jij klootzak, je denkt zeker dat ik 't niet meen, hè, maar ik neem 't 'm hartstikke kwalijk! Die stomme lul, hij zit me tot hier. Ja, zij zitten er wel lekker warmpjes bij, daarbinnen, lekker weggedoken achter de deur, en maar koekeloeren door 't luikje. O, wat zou ik graag de tralies er vanaf rukken, en als ie dan weer door dat rotluikje kijkt 'm een flinke stomp op z'n oog verkopen zodat ie voorlopig niets meer ziet. Deurtje open en waps, recht in z'n smoel! Ze vragen d'r zelf om, nou, dan ik zal ze wel 'ns even te grazen nemen, stelletje lafbekken!

Vic: Kalmpjes aan, dan breekt 't lijntje niet, de muziek staat zo hard dat ze je toch niet horen.

Roel: Ik ben er ziek van. En dan te bedenken dat Lucie binnen zit en met d'r kont staat te draaien op de muziek.

Vic: Wie?

Roel: Lucie.

Vic: Ken ik niet.

Roel: Ach jawel, dat vrouwtje waar ik het laatst over had. Lekker wijffie, ik zweer 't, we zijn constant samen momenteel. Ze is getrouwd.

Vic: O ja!

Roel: Heb ik je toch verteld.

Vic: Ja, klopt.

Roel: Vorige week kwam ik d'r stomtoevallig tegen op straat. Ze vroeg naar een of andere straat. Nou, dat was kat in 't bakkie. Wist ik veel waar die straat was, maar ik dee net alsof. Ik zei: ik loop wel een stukkie mee, da's wel zo makkelijk. Ik liep gewoon op goed geluk, maar wel met haar. Tuurlijk verdwaalden we. En na een tijdje zei ik dat ik me vast vergist had met een andere straat en daar moest ze om lachen. Verder hoefde ik er niks voor te doen, ze viel me zo in m'n armen en daarna hebben we elkaar nog twee, drie keer teruggezien, steeds 's morgens als d'r man naar z'n werk is.

Vic: Fraai is dat!

Roel: Je moest 'ns weten hoe lekker dat is! Getrouwde vrouwen neuken, heerlijk, de eerste keer, dat was zo'n wijf, je gelooft 't of niet, die zou nog een trossie druiven met mes en vork eten.

Vic: Dat heb je al uit-en-te-na uit de doeken gedaan, weet je!

Roel: O ja, maar als er zoiets gebeurt dan denk je er steeds aan, dan wil je d'r over praten, 't is net alsof je de honderdduizend hebt gewonnen.

Vic: Goed, goed.

Roel: Ik had binnen met d'r afgesproken.

Vic: Met haar?

Roel: Ja.

Vic: Terwijl je wist dat je d'r niet in kwam.

Roel: Ah, tuurlijk wel. 'k Had me goddelijk opgedoft. 'k Dacht dat ik dan niet op zou vallen in 't gedrang bij de ingang. Nou, niks en niemendal, dat stelletje boerenlullen moest ineens zo nodig staan controleren.

Vic: Had dan effe vroeger met d'r afgesproken.

Roel: Ze had nog van alles te doen en te regelen voor die tijd, vanwege d'r vent snap je, dus ze wist niet precies hoe laat ze kon komen en ze vond 't beter om binnen af te spreken, ergens achterin, bij de plees.

Vic: Daar ben je mooi klaar mee!

Roel: Ziek ben ik ervan. Zal ik je 'ns wat vertellen, ik loop me zowat op te vreten van ellende, en dat gaat niet goed.

Vic: Kijk aan, we krijgen bezoek! *(Baby-Boy komt stormachtig op, big smile op z'n gezicht en met 'n rood fietspetje op)*

Roel: O, nee, niet hij, hè! Dat ontbrak er net aan! Niet hij!

Baby-Boy: Ah, niet te geloven, niet te geloven... wist 't zeker, 'k zweer 't. Had er alles om verwed, m'n hele maandloon. Sure. Hé makker, Roel.

Roel: Rot op man!

Baby-Boy: Zeggen we niet meer gedag?

Vic: Goeienavond Baby-Boy!

Baby-Boy: Hé, hallo Vic, alles kits?

Vic: Zoals je ziet.

Baby-Boy: Oké, oké. Hé Roel, trek niet zo'n kop man! Kan jou 't bommen, joh. Als ze je d'r niet inlaten, dan regel je dat toch zelf even. Hup, recht vooruit, dwars door de deur. Zal 'k jou 'ns verklappen wat er in mijn kofferbak ligt? Een mooi kaliber jachtgeweer en niet zo één om erwtjes mee te schieten. Geen speelgoedpistooltje man, maar 't serieuze werk. Een flink schot hagel voor die gasten, wat zeg je daarvan Roel, dan houden ze wel op!

Roel: Ja, da's een goed idee, zeg, we pompen die deur vol lood!

Baby-Boy: Daar was je zelf nog niet opgekomen, hè. Maar dat regelt je ouwe schoolmakker wel voor je. O, ik wist honderd procent zeker dat jullie hier waren, allebei. Ik dacht bij mezelf: Baby-Boy, beste jongen, als je ze snel wilt vinden, moet je niet naar de disco gaan, maar rechtstreeks naar het plein, want vanavond zullen ze ook wel weer niet binnengelaten worden, net als altijd.

Roel: Hou je bek.

Baby-Boy: Wat is er met hem aan de hand?

Vic: Geen idee.

Baby-Boy: Wat heb jij, vanavond?

Roel: Donder op!

Baby-Boy: Beetje opgefokt ben je wel! 'k Zou naar de dokter gaan als ik jou was en een pilletje vragen om een beetje te kalmeren. Of anders moet je een lekker stukkie gaan fietsen in de natuur, daar knap je van op joh, frisse lucht en beweging.

Roel: Ga zelf 'n end fietsen.

Vic: Waar heb je trouwens je zus gelaten?

Baby-Boy: Die staat misschien wel op de dansvloer in de discotheek... of ze hangt een beetje rond, daar verderop, even een frisse neus halen. Lekkere avond is 't. Beloofd wat goeds voor vannacht!

Roel: Volgens mij hangt ze hier ergens rond, die tweelingzus van jou, ik voel 't aan me water. Tweelingen, waar de een is, is de ander!

Baby-Boy: Dat zou best wel eens kunnen inderdaad, dat ze in de buurt is... Roos! Ze hebben geraden dat je d'r bent! (*Roos komt nonchalant op*)

Roos: Kiekeboe!

Vic en Roel: (*samen zingend*) Daar komt de bruid, daar komt de bruid, ja Rosalientje is de bruid!

Roos: Ja, zo is 't wel weer goed! (*ze staan met z'n allen te lachen*)

Vic: Goeienavond Roos, hoe gaat 't met jou sinds vorige week?

Roos: Perfect. En met jullie, stelletje zwervers die jullie zijn?

Vic: Dat lijkt me duidelijk!

Roos: Ik heb op je staan wachten, Roel, binnen op de dansvloer en toen bedacht ik dat mijn beste danspartner weer 'ns 'n keer buiten deze zaak werd gehouden.

Roel: De tweeling is weer compleet, 't liefst als haringen in een ton, fijn de familie zo bij elkaar... 'k Heb trouwens nooit begrepen dat jullie net zo veel op elkaar lijken als een bierton en een bonestaak.

Baby-Boy: 'k Heb je al zo vaak gezegd dat we geen eeneiige tweeling zijn!

Roos: Niet eeneiig... achterlijke gladiool!

Roel: Jouw stem weer te horen, Roos... wat waren we ongerust over je. We zeiden net nog: hoe zou 't met d'r zijn? Wat spookt ze toch uit al die tijd? Maar, we zijn nu weer helemaal gerustgesteld, hoor. Baby-Boy, je had wel even mogen zeggen dat je zussie zou komen, had ik me een beetje opgedoft, bossie bloemen gekocht of zoiets. Voortaan graag een seintje vooraf, Baby-Boy!

Baby-Boy: Zo kan ie wel weer!

Roel: Een zus die zich overal mee bemoeit. Daar moet je ook maar tegen kunnen, zal wel moeilijk zijn om van d'r af te komen. 't Verbaast me niks dat je nooit een ander vrouwtje kan krijgen.

Roos: Arme stakker!

Baby-Boy: Arme stakker!

Roel: Roos, lieve Roosje, kom eens in m'n holletje...

Roos: Hou toch op, Roel, ik ken die trucjes van jou allang.

Roel: Dat weet ik heus wel, maar van een meisje zoals jij raak ik helemaal van slag.

Roos: Zet mij nou effe twee minuten uit je hoofd, wil je!

Baby-Boy: Je kunt haar wel vergeten, hoor!

Roel: Hoe kan ik haar nou in godsnaam vergeten?... Weet je, als ik ooit met iemand verder zou willen, dan zou dat met jou zijn, en niemand anders. Ik zou echt niet naar je broer gaan om je hand te vragen, nee verhip, ik zou hem wel toestemming moeten vragen natuurlijk, hè Baby-Boy, dat zou wel moeten, maar ik zou niet om je hand vragen. Ik vroeg je helemaal en ik zou je dan meteen 'ns effe lekker pakken. Maar ja, daar is 't nu niet het goeie moment voor... d'r staat eerst nog een ander cadeautje op me te wachten, vlakbij, in die herrietent daar, jammer, jammer, jij komt een andere keer aan de beurt, schoonheid!

Roos: Ik wor moe van je!

Roel: Da's snel! En je bent nog niet eens aan de beurt geweest!

Roos en Baby-Boy: Hou toch op!

Roel: Wat een hartelijkheid ineens, de familie is wel heel eensgezind, maar als je niet eens meer een geintje mag maken tegen je makkers, de enige makkers die je hebt, waar blijven we dan?... Zeg nou zelf, gaan liggen en stoppen met ademen, dat zou toch jammer zijn van al die hete lijven die d'r om vragen om nog ontdekt te worden! Maar ja, Baby-Boy, dat heb jij nog niet ontdekt! Jij weet nog niet op welke knopjes je moet drukken bij de vrouwtjes. Maar ach, dat komt misschien nog wel eens een keertje, hè?

Baby-Boy: En nou laat je ons, ik herhaal ons, mijn zuster en mij, 'ns effe met rust. Begrepen? Of moet ik 't opschrijven voor je?

Roel: Sinds wanneer kan jij schrijven?... Geintje.... (*even stilte*)

Hé Baby-Boy, ik wou je eigenlijk nog iets vragen enne, ik moet je natuurlijk niet zo opfokken en met je staan te bekvechten, want dan wil je 't vast niet meer... en wat ik je wil vragen heeft eigenlijk bijna niks om 't lijf..

Baby-Boy: (*fluit tussen z'n tanden*) Dat zullen we nog wel 'ns zien!

Roel: Ach, 't is zowat niks.

Baby-Boy: Sinds wanneer vraag jij mij 'n kleinigheidje?

Roel: Nee echt, 't is bijna niks.

Baby-Boy: Bij jou bestaat dat niet, bijna niks, dat is altijd binnen de kortste keren iets geweldig groots.

Roel: Deze keer niet...

Baby-Boy: Zeg op!

Roel: Alleen effe een briefje brengen naar een grietje daar binnen.

Baby-Boy: In de disco?

Roel: Mmja.

Baby-Boy: Daar valt over te denken.

Roel: Da's toch niks.

Baby-Boy: Als je me nodig hebt, dan is 't altijd niks.

Roel: Hier, je hoeft alleen maar dit aan Lucie te geven.

Roos: Lucie!

Baby-Boy: Wie is dat nou weer?

Roel: Je hebt d'r zelf een paar dagen geleden gezien, bij mij in de keuken, we hadden een lekker nummertje gemaakt en kwamen net weer een beetje bij, toen jij met een hoop kabaal aan de bel hing...

Baby-Boy: Ooo, jaaa! Nou weet ik 't weer.

Roel: Ik heb je trouwens al honderdduizend keer gezegd dat je 's ochtends zaggies moet bellen, weet je, en niet de bel ingedrukt moet houden alsof je d'r aan vastgeplakt zit....

Baby-Boy: Kon toch niet weten dat meneer nog bezig was.

Roel: Nou ja, als je dit nou naar dat schatje toebrengt dan vergeef ik je dat je ons toen zo wreed gestoord hebt. Da's toch niet teveel gevraagd.

Baby-Boy: Waarvoor is 't?

Roel: Gaat je niks an.

Baby-Boy: Dacht 't wel! Als ik de boodschap overbreng, dan zit ik automatisch in het complot.

Roel: Wat kan jou dat nou schelen?

Baby-Boy: Nou makker, ik breng je liefdesboodschap over!

Roel: Oké, ga je of ga je niet? Of wacht je tot je 'n ons weegt?

Baby-Boy: Hé rustig! Wind je niet op! Fietsen, ik zweer 't, daar wor je rustig van... o, enne, wat staat er eigenlijk op, mag ik 't lezen? Ik heb geen zin om zo maar iets te gaan brengen!

Roel: Da's privé.

Roos: Ja, vertel op, wat staat er op dat briefje? Ik wed dat ie aan het slot iets heel dichterlijks heeft geschreven. Lucie, m'n allerliefste liefje voor de rest van m'n leven, of zoiets. En dan die fantastische handtekening van 'm, waar ie speciaal op geoefend heeft. *(er wordt met steeds meer stemverheffing gesproken)*

Roel: Had ik jou soms geroepen? Ik vraag iets aan Baby-Boy en niet aan jou. Als ik jou nodig heb, dan laat ik 't je wel weten, oké?

Baby-Boy: Je hebt 't wel tegen mijn zussie, weet je?

Roel: Ja, dat weet ik, maar ze werkt me op m'n zenuwen, door me zo op te fokken!

Roos: Helemaal niet opfokken, ik zeg alleen de waarheid.

Baby-Boy: Ze zegt altijd waar het op staat.

Roel: O ja! Dat zullen we nog wel 'ns zien!

Baby-Boy: Wanneer je maar wilt!

Roel: Wanneer ik wil, dan laat ik 't je wel weten, klootzak!

Vic: Hé, ho, beetje rustig allemaal! Baby-Boy, kom op, ga d'r nou effe snel naar toe, want anders gaat Roel een scène staan schoppen. Als 't over versieren gaat, dan ligt 't altijd heel gevoelig, dat weet je toch?

Baby-Boy: Ik ga al.

Vic: Ik krijg pijn in me kop van jullie, jullie maken meer lawaai dan de herrie van die tamtams van die klottedancing!

Baby-Boy: Ik ga al, ik hol, ik vlieg, ik draaf! (*Baby-Boy gaat langzaam weg*)

Roel: Of ie de koningin zelf is, die gast. Ik moet verdorie uren bidden en smeken voor een stukkie papier. Het is ongelooflijk!

Roos: Hij is eigenlijk te goed, maar ja, voor jou kan ie nou eenmaal niet anders!

Roel: Dat gaat jou niks aan, bemoei je met je eigen zaken, jij.

Roos: Toch wel, en jij zou 'ns wat beleefder moeten zijn! (*het is even stil*)

Vic: Trek nou niet zo'n kop, Roel, het zal heus wel goed komen.

Roel: Ik ben er niet gerust op.

Vic: Dan had je 't 'm niet moeten vragen!

Roel: Die klojo gaat vast lezen wat er op staat!

Vic: En wat dan nog?

Roel: 't Is vertrouwelijk, iets tussen haar en mij.

Roos: Hij leest 't heus niet, en dan nog wat, 't is geen postduif, dan ga je d'r zelf maar naar toe.

Roel: Hij geeft 't d'r vast niet, ik ken hem, hij geeft d'r vast 't briefje niet. (*Roel loopt een beetje te draaien. Even later*)

Vic: En Roos, krijgen we een fijn weekend?

Roos: We krijgen helemaal niks. Zaterdagavond, da's helemaal niks, dat weet je zelf toch zeker ook, da's altijd zo. Ik vind de zaterdagavond altijd even vervelend.

Vic: Denk dan vast aan morgen.

Roos: Zondag, da's nog een graadje erger. Wat zou ik morgen nou

kunnen doen? Dat zou ik wel eens willen weten. Wat ga jij eigenlijk morgen doen?

Vic: Beetje rondhangen, beetje heen en weer lopen, heel misschien ga ik weg...

Roos: Nou, ik hou helemaal niet van lopen. Ik ga maar voor de tv hangen met een lauwe pizza en een glas Martini met ijs d'r in. Ja, dat kon ik wel eens doen, lekker voor de tv hangen en een beetje liggen slapen als d'r niks aan is, om weer bij te komen.

Roel: Waar moet jij nou van bijkomen? Je voert de hele week geen klap uit.

Roos: Ik, de hele week geen klap uitvoeren, kijk eerst eens naar je zelf, stuk onbenul. Wat doe jij eigenlijk, jij doet toch zeker ook alleen maar alsof je iets uitspookt! Of dacht je echt dat er in de wereld iets verandert als jij een beetje met je schouders staat te schokken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto